

הספד לשלושת הנופלים יחדיו

ניספו בהפצצה על ראשון-לציון. מבין מייסדי הגרעין. הרבה חוויות משותפות יש לנו איתם: טיולים, מסיבות ושיחות. רבים הלילות שישבנו יחד אתם וחלמנו על עתידנו; יחד בנינו את חיינו - והנה נכרתו ואינם.

חנוך: חביב היה. מלא מרץ ויזמה. התקומם לא פעם לאדישות שהיתה משתררת בתוכנו וגורמת לאזלת-יד. בפעולות נתגלה כלוחם אמיץ.

אילה: נערה עליה ופקחית, נאמנה ומסורה לעל אחד ואחד מהחבריא. השתדלה להנעים ללוחמים את חייהם הקשים, בבת צחוקה ובדאגתה להם בחיים היומיומיים. היא נלוותה לחברים בכל טלטוליהם ולא לילה אחד היה שלא עצמה עין עת יצאו החבריא לפעולות.

גדעון: בחור כארז עם בת-צחוק תמידית של שפתיו, עליו ושמח. "קיכלה" היה כינויו בחבר'ה. היה אהוב על כולם, כי היה רודף שלום ואוהב לעזור לחבר. בפעולות קרביות הצטיין והרבה לעודד את החברים בשעות הקשות.

השארתם אחריכם חלל ריק, מי ימלאהו?

(נכתב ע"י חברים ופורסם בעיתון "במעלה")

דברי אזכרה שנכתבו ליום השלושים

חדש ימים עבר מאותו היום המר בו שכלנו שלשה חברים ממיטב חברינו, את אילה, גדעון וחנוך ז"ל. חדש ימים אשר אך כיום אחד היה הוא לנו, כי נדמה שאך זה ראינום בקרבנו, תוססים מלאי מרץ וחיים, חיים בלב ובנפש את חיי הקבוצה. אכן אך דמיון הוא דמיון שווא כי לא נוסיף עוד לראותכם, ואם כי כמעט והתרגלנו לעובדה זו, הרי קשה מאוד להשלים איתה. כי אין כמעט רגע שלא נרגיש בחסרונכם.

חברתנו אילה היקרה, שכוח לא נשכח את מסירותך לחברים, את מרצך ואונך, ועוד היום אנו אסירי תודה לך על המרץ הרב אשר השקעת בחולצות הרוסיות. כה רבה היתה נאמנותך לקבוצה.

ואתה גדעון, אף אותך נזכור תמיד. את כל ישותך, את כל רצונך הטוב הקדשת לקבוצה מימינו הראשונים בחולתא עד נפלך. תמיד נלחמת בכל יכלתך להרמת קרנה של החברה להטבת המצב החברתי וכל אשר היה ביכלתך עשית למעננו. יש ולפעמים היו אלה דברים, אשר היו למעלה מיכלתך ובכל זאת לא נכנעת וגם יכלת למכשולים אשר עמדו בדרכך - דרכנו. תמיד תחסר לנו גדעון. כמעט בכל אסיפה ואסיפה בטחת מילים קשות נגד דברים אשר לדעתך היו מזיקים לחברה. אם כי לא תמיד היה הצדק איתך, הרי בכל זאת במה שצדקת השתדלת להוכיח זאת בכל הדרכים ובכל הצורות. יד הגורל העיור והאכזר היתה בדבר שנהרגת יחד עם חברתך אילה. עליכם נאמר: בחייהם ובמותם לא נפרדו.

ואף אתה חנוך, מורגש אתה מאוד בחסרונך, כי כל חבר מבין ה-9 אשר הלכו מאתנו היה אחד מאבני היסוד של קבוצתנו ואף אתה ביניהם. היית מראשוני קבוצת "אלומות" ומחבריה הראשונים אשר חשבו על הגשמה. אמנם זכית לחיות אתנו

בהכשרה עד יום מותך, אך לא תזכה לחיות אתנו במפעלנו - מפעלך המשותף אשר הוא חלומנו - העצמאות. גם בעצמאותנו לכשתתגשם, לא נשכחך כאחד ההוגים והיוזמים של רעיוננו.

אלמוני, אלמוני ואלמונית, הוא הציון על קברכם. אלמונים בשביל אלה אשר קברוכם ולא הכירוכם ולא זיהוכם, אך בשבילנו תשארו תמיד אילה, גדעון וחנו, שלשה ארזים נכרתו בעצם שגשוגם ולבלובם, אולם אתם במותכם צויתם לנו את החיים, צויתם לנו את הצו הגדול להמשיך לחיות, לפעול וליצור ולהגשים עד אשר נגיע למטרתכם - מטרתנו - התיישבות.

נח גוזני